

sağlık için BARIŞ ŞART

emek, barış
ve demokrasi için

10 EKİM'DE ANKARA'DAYIZ...

7 Haziran Genel seçimleri ile başkanlık sisteminin kurulamaması ve AKP'nin 13 yıllık iktidarının son bulması üzerine AKP'nin, iktidarını sürdürmek için her türlü yola başvurduğu bir süreci hep beraber yaşıyoruz. Seçim sonuçlarına dayalı bir hükümet kurma ihtimalleri bilerek ve isteyerek harcadı, sandık sonuçları ve halkların iradesi yok sayıldı, zorla ve her türlü yolla AKP'nin yeniden tek başına iktidar olabilmesi için erken seçim kararı verildi.

Seçime giderken içinde bulunduğumuz bu süreç, hayatımızın her alanını doğrudan ve derinden etkiliyor.

Savaş öldürüyor, yok ediyor. Tek bir ölüm haberi daha almaya tahammülümüz kalmadı!

Suruç'ta 33 gencin ölümü ile sonuçlanan katliam sonrasında IŞİD bahane edilerek başlatılan operasyonlarda, IŞİD'in adı ve Suruç katliamı unutturulmaya çalışılarak 3 yıldır devam eden barış süreci bitirildi, barış dilinin yerini bir anda savaş dili aldı ve operasyonlar yeniden başlatıldı. IŞİD ile mücadele edeceğiz diye başlanan süreç Kürt halkına, demokratik kurumlara ve demokratik haklara yönelik topyekün imha mantığıyla sürdürülüyor. Çok sayıda yerleşim yeri özel güvenlik bölgesi ilan edilerek hukuksuz uygulamalar ve halka yönelik şiddet turmandırılıyor.

Son iki ayda onlarca ilden yüzlerce cenaze kalktı, askerlerin de polislerin de gerillanın da sivillerin de ölümleri durmuyor. Çatışmalarda 35 günlük bebeğin de 75 yaşındaki dedenin de öldürüldüğü, ölümlerin defnedilmesine bile izin verilmediği; bir annenin çocuğunun ölü bedenini bir gün koynunda yatırıp günlerce buzdolabında bekletmek zorunda kaldığı, öldürülenlerin bedenlerine işkence edildiği savaş koşullarına geçtik. Cenazelerde yaşananlara tepki gösteren asker yakınları tutuklanıyor, hakarete uğruyor, hatta doğrudan Cumhurbaşkanı tarafından "karaktersiz" ilan ediliyor. 35 günlük bebeğin bile "terörist" olduğuna inandırılmaya çalışıyoruz.

"Evladlarımızı feda etmeye hazırız" demişti Başbakan. Kendi çocuklarını her şeyden koruyanlar, emekçilerin çocuklarını feda ediyor, emekçilerin çocukları üzerinden oy kazanmaya çalışıyor ve bunu açıkça söylüyorlar.

Artık yeter...

Siyasi çıkarlar ve iktidar uğruna bir tek canın bile feda edilmesini istemiyoruz.

Sağlıkçılar öldürülüyor,

sağlık kurumları ablukaya alınıyor, hastalar ve yaralılar sağlık hizmeti alamıyor!

Bu savaş ortamı en çok sağlık hizmetleri ve sağlık emekçilerini etkiliyor. Ne yazık ki iktidara sonuna kadar bağlanan medya ise gerçekleri ve neler yaşandığını göstermiyor.

Dünya Tabipleri Birliği tarafından 2012 yılında güncellenen "silahlı çatışma ve diğer şiddet durumlarına ilişkin kurallar"a göre: hem sivil hem savaşan tarafta olanlara hiçbir bir ayrımcılık gözetmeden ihtiyaç duyulan sağlık hizmetleri sağlanmalıdır; sağlık hizmeti hiçbir koşulda engellenemez; görevlerini yapmaya çalışan sağlık emekçileri bu nedenle kovuşturulamaz ve cezalandırılmaz; sağlık tesislerinin de dokunulmazlığı vardır.

Oysa son iki aylık süreçte başta Nusaybin, Cizre, Silopi, Van, Bitlis, Tatvan, Lice, Varto, Silvan, Şemdinli, Sur, Yüksekova olmak üzere tüm bu kuralların açık şekilde ve özellikle emniyet ve güvenlik güçlerince o kadar çok ihlal edildiğini gördük ki...

Hepsini burada ifade etmek imkansız.

Cizre Devlet Hastanesi'nde görev yapan ve üyemiz olan hemşire Eyüp Ergen nöbetten çıkıp evine giderken keskin nişancılar tarafından hedef gözetilerek vuruldu; polisin ambulansa izin vermemesi nedeni ile yaralı halde bir saati aşkın bir süre bekletildi ve bu nedenle hayatını kaybetti.

Silopi'de çatışmalarda yaralı olarak devlet hastanesine getirilen yaralılara müdahale etmek isteyen doktorun kafasına polis tarafından silah dayandı, tehdit ve hakaret edildi. Doktorun durumu twitter üzerinden kamuoyu ile paylaştığındaysa hakkında soruşturma açılıp açığa alındı.

Pek çok bölgede yaralıların hastaneye ulaşmasının bizzat polis tarafından engellendiği, hastaneler ve diğer sağlık kurumlarının polis ablukasına alındığı, sağlık hizmeti vermeye çalışan sağlık emekçilerine şiddet uygulandığı, tehdit edildiği, görevlerini yapmalarının engellendiği, ambulansların tarandığı, insanların hastanelere gidemediği o kadar çok örnek yaşandı ki.

Dersim'de çatışma bölgesinde yaralı almak üzere giden ambulanslar özel hareket polislerince taranmış, ambulansta bulunan sağlık emekçileri yaralanmış ve darp edilmiştir.

Cizre'de 9 gün süren sokağa çıkma yasağında elektrik kesilmiş, temel ihtiyaç maddelerine dahi erişim engellenmiş, sağlık emekçileri sağlık kurumlarına gidememiş, sağlık hizmetleri verilmesi engellenmiş, tedavi edilebilir durumda olan insanlar bu yüzden hayatlarını kaybetmiş, onlarca diyaliz hastası tedavisini sürdüremediği için ölümler yüz yüze kalmıştır.

Bu olayda da görüldüğü üzere savaşta en çok siviller zarar görmekte, kurşun adres tanımamaktadır. Aynı günlerde Diyarbakır Kulp'ta da Toplum Sağlığı Merkezinde çalışan hekim Abdullah Biroğlu PKK üyelerinin yol kontrolü sırasında öldürüldü.

Son olarak da Beytüşşebap'ta yaşanan çatışmalar sonucunda onlarca canımızı kaybettik. Bu kayıplar içerisinde özel hareket noktasından açılan ateş sonucunda üyemiz ambulans şoförü Şeyhmuz Dursun yaşamını yitirmiştir.

Barışın olmadığı yerde ekmeğimiz de, haklarımız da küçülüyor!

Savaş ve şiddet politikaları tüm yaşam ve çalışma koşullarımızı da etkiliyor. Maliye Bakanlığı'nın 2015 bütçe gerçekleşme verilerine göre, güvenlik ve savunma için son iki ayda 733 milyon 749 bin lira harcama yapılmış. Bu yılın ilk 8 aylık dönemde güvenlik ve savunmaya yönelik harcamalar 1,8 milyar TL'ye ulaşmış. Bütçede en hızlı artış ise İçişleri Bakanlığı personel harcamalarında görülmektedir. Gizli hizmet giderleri çok hızlı artış gösteren bir diğer harcama kalemidir. Kısaca, **kamu hizmetlerine ve biz emekçilere harcanması gereken paralar, bizim olmayan bir savaş için, yani AKP'nin ve sarayın güvenliği için harcanıyor.**

Savaş hükümeti ile gerçek bir sözleşme yapılamaz demiştik. İşte müstafi ve savaş hükümeti ile imzalanan toplu sözleşme de, görüşmeler boyunca sendikaların tutumları da bunu doğrulamıştır. Memur-Sen, hükümetin zor bir dönemden geçtiğini, emekçilerin de böyle bir dönemde fedakarlık yapması gerektiğini ifade etmiş, bizim haklarımızı ve ekmeğimizi AKP'yi ve savaş konseptini güçlendirmek üzere feda etmiş, alandan gelen taleplerin tartışma konusu edilmesini dahi engellemiştir. Kamu-Sen temsilcileri ise, dün görüşmelerin Ekim ayına ertelenmesi gerektiğini savunurken, hükümeti yıpratmamak adına bundan vazgeçmiştir. KESK'in gerçek bir sözleşme için ortak mücadele edelim çağrısını ise geri çevirmişlerdir. İmzalanan sözleşme de, ne alanın taleplerini yansıtmakta, ne alandaki sorunlara çözüm sunmaktadır. Başta sağlık olmak üzere kamu hizmetlerinde taşeronlaşma ve güvencesizleştirme yerli yerinde durmaktadır. Kadın emekçiler adeta yok sayılmıştır. Riskli birimlerde çalışan emekçilerin, şiddete uğrama ihtimali yüksek olan emekçilerin güvenlik sorunlarına çözüm getirilememiştir.

Emekçiye yönelik baskılar artıyor!

İçinden geçtiğimiz süreçte sendikal haklar ve demokratik haklar da saldırı altındadır. Zaten kısırlı halde olan haklarımız da geriletilmek istenmektedir. İşyerlerinde keyfi ve hukuksuz uygulamalar, baskılar ve sürgünler artmakta, bu durum ise, tüm emekçilerin geleceğini ve haklarını tehdit etmektedir.

Ağrı'da Suruç katliamını protesto etmek için sendikamızın konfederasyonumuzun düzenlediği basın açıklamasına katılan 13 KESK üyesi tamamen hukuksuz bir şekilde açığa alınmıştır; işyerlerinde keyfi ve hukuksuz disiplin cezaları ve sürgünler artmaktadır, Siirt'te facebook hesabından HDP mitingine yapılan ve 5 kişinin ölümüyle sonuçlanan bombalı saldırıyı kınadıkları için üyelerimize disiplin cezaları verilmiş, bir üyemiz sürgün edilmiştir. 13 Mart'ta bir günlük iş bırakma eylemine katıldıkları gerekçesi ile üyelerimiz memuriyetten çıkartılmak istenmektedir; Samsun'da öldürülen sağlık emekçisi Kamil Furtun için yapılan iş bırakma eylemine katılan arkadaşlarımıza disiplin cezaları verilmek istenmektedir. Tüm bunların artması tesadüf değildir; açıktır ki kazanılmış hem haklarımız geriletilmek istenmekte; hem de **emekçilerin sesi kısılmak istenmekte, çalışma koşullarımıza ve en aza razı gelmemiz istenmektedir.**

Emekçiler ve halklar düşmanlaştırılmak isteniyor!

Toplumda yaşanan bu çatışma ve kaos ortamına tepkiler yükseldikçe, asker cenazelerini AKP mitinglerine çevirme çabaları geri tepince, AKP linç ve düşmanlaştırma politikalarını devreye sokmuştur. Dağlıca'da 16 askerin öldürülmesinin ardından ölen gençlerin aileleri iktidarı hedef tahtasına koyarken, AKP bu ölümleri baskı ve şiddet ortamının yeniden hortlatılması için bir araç olarak kullanmıştır. HDP ve Hürriyet Gazetesi binalarına, mevsimlik işçilere, Kürtçe konuşanlara yönelik linç ve saldırılar artırılmış, bizzat örgütlenmiş, kışkırtılmış, bu saldırılara polis tarafından neredeyse hiç müdahale edilmemiştir.

AKP'ye ve şiddet politikalarına yönelik tepkilerin birleşmesini engellemek için özel olarak hayata geçirilen bu düşmanlaştırma ve ayrıştırma çabaları işyerlerimizde, emekçiler arasında da sürdürülmek istenmektedir. Yan yana gelmemiz, birlikte konuşmamız, birlikte tepki göstermemiz engellenmek istenmektedir.

Barış mücadelesinde ısrar ediyoruz!

Hepimizin ortak geleceği çalınmaya çalışıyor. Savaş ortamının biz emekçiler açısından ölümlerle, kamu hizmeti sunmanın olanaksız kılınmasıyla, can güvenliğimizin ortadan kalkmasıyla, ekonomik ve sosyal haklarımızın hiçe sayıldığı, hak arama mücadelelerinin çok daha büyük bir şiddetle bastırıldığı, her yönüyle adaletsiz ve eşitsiz bir ortamın yerleşmesiyle sonuçlanacağı ortadadır.

Bu nedenle barışın sahiplenilmesi ve kazanılması için, geleceğimiz için daha yüksek sesle ve birlikte mücadele edelim.

**Barışta ısrar, yaşamda ısrardır
savaş öldürür, biz yaşamdan yanayız
BARIŞA ve KARDEŞLİĞE
BİRLİKTE SAHİP ÇIKALIM**

10 EKİM'de ANKARA'da

BULUŞALIM

**Yaşamı, barışı, kardeşliği ve demokrasiyi savunanlar,
KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin çağrısı ile
10 Ekim'de Ankara'da yapılacak miting ile seslerini birleştirecekler.**

Bu sesi büyütme, barışı kazanmak için 10 Ekim'de Ankara'da buluşalım